

Det er den holdning, som er regeringens, og som jeg gerne vil signalere her, og med det vil jeg sådan set også gerne give rygdækning til det personale, som konkret ønsker at sige fra.

Jeg tror, at den her debat i høj grad også handler om en misforstået form for tolerance nogle steder, hvor man lidt berøringsangst finder sig i ting, man måske almindeligvis ikke ville finde sig i. Der synes jeg, at det signal, der måtte stå efter spørgsmålet her i dag, er, at vores sundhedspersonale skal værne om respekt for almindelig god omgangstone og respekt for det, der skal til, for at man professionelt kan behandle. Det rygstød vil jeg gerne give det danske sygehuspersonale.

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen som medspørger.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det interessante er jo imidlertid, at man allerede på mange sygehuse og på mange afdelinger har forsøgt sig med at lave regler for, hvordan man i de konkrete situationer skal opføre sig eller gøre; hvad man vil finde sig i, når en situation opstår, hvor etniske mennesker eller bare en ganske almindelig dansker opfører sig ganske utilgiveligt over for sundhedspersonalet.

Det, der måske kan virke uforståeligt på både spørgeren og også på mig som medspørger, er, at man ikke kan udsende en generel opfordring til alle sygehuse, til hele sundhedsvæsenet, om at lave regler, så man i hvert fald ikke har personale, der står i en situation uden at have rygdækning; står i en situation, hvor man ikke ved, hvad det er, man skal forholde sig til.

Så kunne ministeren ikke give svar på, om det er noget man vil overveje at gøre fra ministeriets side; om ministeren vil være med til at opfordre til, at der kommer nogle generelle regler på området.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har det synspunkt, at man skal møde sine medborgere med forventninger, og det gælder også, hvis man arbejder i sygehusvæsenet.

Derfor forekommer det mig at være meget naturligt, som fru Sophie Hæstorp Andersen her siger, at man lokalt på de enkelte sygehuse og de enkelte afdelinger, hvor man står med de konkrete problemstillinger, bruger lidt tid og lidt energi på at diskutere, hvordan man forholder sig til det, og hvordan man vil manifestere over

for patientgrupper, der kommer, at her skal der være respekt for et givent regelsæt. Det kan ske, så de problemstillinger, som følger i kølvandet på alkoholisme eller almindelig dårlig opførsel eller dårlig hygiejne eller tro på en anden religion, tages i forkøbet.

Kl. 13.50

Jeg har også så meget tiltro til det sygehuspersonale, vi har i Danmark, at det godt kan samle en sådan opfordring op, uden at jeg ved at leve op til nogle meget bestemte formkrav henvender mig til landets sygehuse og beder dem om at påtage sig den opgave.

Birthe Skaarup (DF):

Nu siger ministeren, at ministeren har respekt for personalet i arbejdssituationer, og det skal vi naturligvis også have. Men hvordan tror ministeren, at det personale føler, når det eksempelvis bliver mødt med foragt fra etniske minoriteter?

Jeg vil godt høre ministeren, om personalet kan bortvise en patient på baggrund af ekstreme forhold som ikke at overholde hygiejneregler eller ikke at have fornøden respekt for det personale, der eventuelt skal operere eller pleje en patient.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er enig med spørgeren i, at det er et problem, hvis ikke man udviser respekt for hinanden. Det er selvfølgelig utilgiveligt, hvis personalet på danske sygehuse i konkrete situationer skal føle, at de ikke bliver mødt med respekt.

Ligesom det er et problem, hvad der jo også er konkrete eksempler på, nemlig at folk, der arbejder i vores sundhedsvæsen, og som er af anden etnisk oprindelse, bliver mødt af despekt fra danske sygehuspatienter, som ikke vil lade sig behandle af en læge, fordi lægen f.eks. bærer tørklæde. Det er et problem.

Det er et problem, som vi generelt skal skride ind over for, uanset om det vender den ene eller den anden vej. Det handler sådan set om holdningspåvirkning, for vi slås altså her med et område, hvor det er svært at skride ind med sanktioner, fordi sanktionerne kan være ganske alvorlige.

Det er nok en for voldsom sanktion, at en patient i princippet skal risikere livet, medmindre den patient bøjer af i forhold til de standarder, vi sætter. Derfor er den løsning, der står tilbage, den, jeg nu har gentaget en række omgange: en